

Uddrag af Interview med Marie Pedersen

Udgivet i "Velkommen i skolestuen" 1990 af Esbjerg Kommune

En pige mindes sin skoletid

Marie Pedersen fra Grønnegade fortæller:

- Vi skulle stå på rækker, inden vi gik op i klassen. Ingen måtte sige et ord, men alligevel var der altid en værre ballade i klassen, inden læreren kom op. Når vi startede en time, skulle vi stå ret ved vores pladser, indtil læreren sagde "Vær så god". Hvis en lærerinde kom ind i klassen midt i en time, rejste vi os op, indtil hun var gået igen.
- Der var også sang og gymnastik, som af og til kun bestod af badning i skolens kælder. Her stod vi så på række og fik hver sin bås, en tot træuld og et lille stykke skrap sæbe, som jeg nødig ville vaske mig med i dag. Om sommeren foregik gymnastiktimerne nede ved "Østerstrand". Der var en boldmark, hvor "Esbjergværket" ligger i dag. Vi slog kolbøtter, og jeg kan huske, at idet jeg satte hånden ned, var der en bi, der stak mig.
- Skrivning var et værre svineri. I midten af tomands-pulten stod blækhuset i et hul i bordet. Vi klattede med blækken og pennene sprøjtede over det hele, også på tøjet. Små lærredslapper blev brugt til at tørre pennen af med, hvis der var for meget blæk på.
- De fleste af lærerne var flinke, bortset fra en enkelt, som kunne blive særlig hidsig. Det gik engang ud over en dreng, hvis far spillede klaver til filmene i "Kosmorama". Drengen blev så frygtelig mishandlet, at han skreg, og min lærerinde var fuldkommen ude af flippen over det. Uanset hvad drengen havde lavet, vil jeg holde på, at læreren gik for vidt. Hvis børn gik hjem og klagede over den slags, fik de at vide, at det havde de nok selv været ude om.